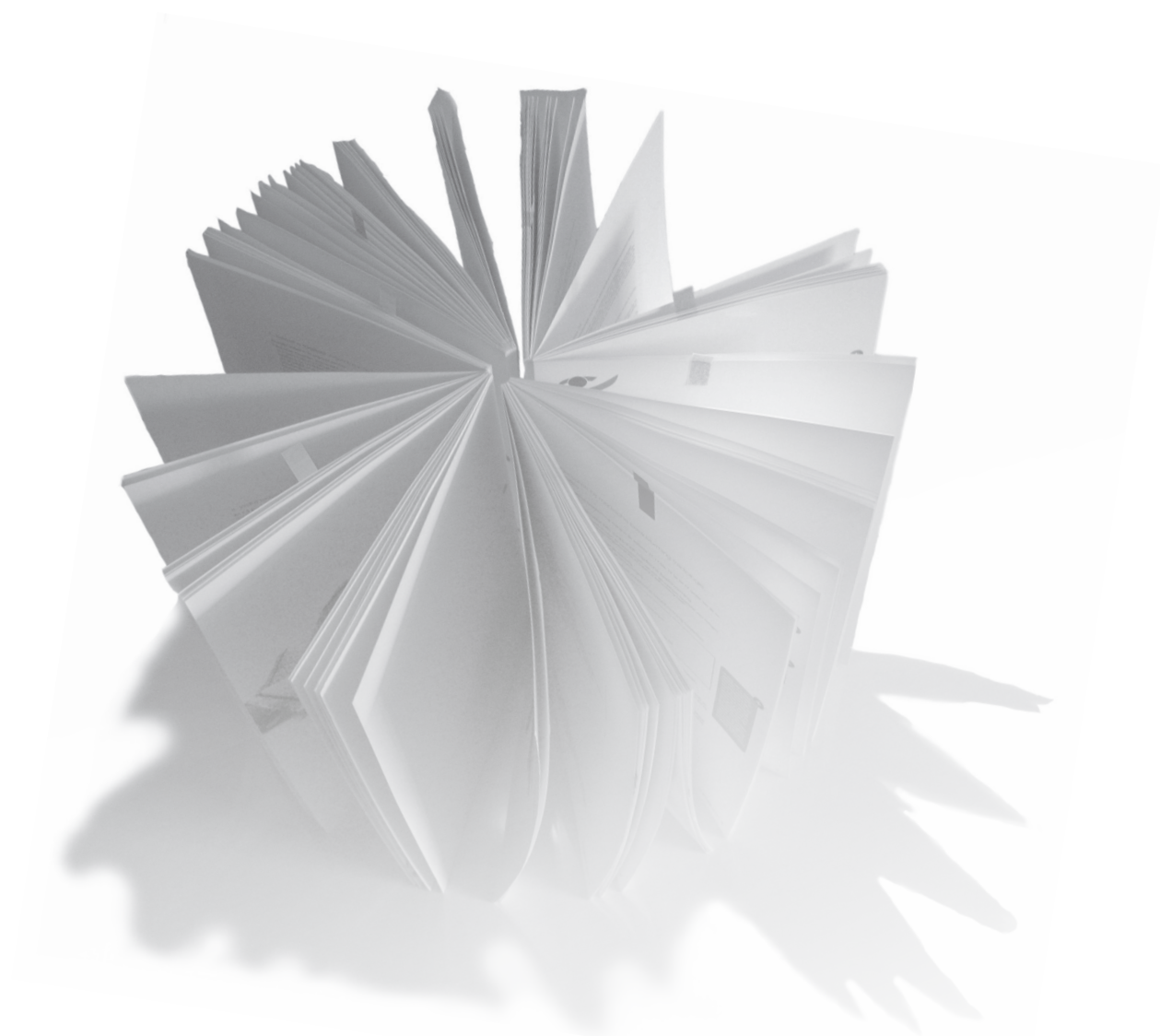

3^e Deel

Parlementaire vragen en antwoorden

I. Artikel 37, § 19, van de wet van 14 juli 1994

Verhoogde tegemoetkoming – Bruto belastbaar inkomen – Fiscale logica

Vraag nr. 2183, gesteld op 12 juni 2023, aan meneer de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, door mevrouw DEPOORTER, volksvertegenwoordigster¹

In artikel 37, § 19 van de GVV-wet (wet van 14.07.1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen) verwijst men naar het bruto belastbaar inkomen voor de bepaling van de verhoogde tegemoetkoming. Dat bruto belastbaar inkomen wordt begrepen als: “Onder belastbare bruto-inkomsten verstaat men het bedrag van de inkomsten zoals ze zijn vastgesteld inzake inkomstenbelasting voor elke aftrek”.

Er kan echter geargumenteed worden dat men voor deze verplichte verzekering en vooral voor verhoogde tegemoetkoming niet het bruto maar wel het netto inkomen als referentiepunt neemt. Dat houdt dan rekening niet met wat men theoretisch zou verdienen maar wel met het bedrag dat een burger effectief ter beschikking heeft.

1. Kunnen uw diensten aangeven waarom, zoals in de wet werd verankerd, gekozen werd voor het bruto belastbaar bedrag?
2. Ziet u een piste om het netto inkomen/netto bedrag als referentiebasis te nemen in plaats van het bruto belastbaar bedrag?
3. Mocht deze piste bestaan: welke argumenten voor en tegen bestaan hiervoor?

Antwoord

Voor de toekenning van de verhoogde verzekeringstegemoetkoming na een inkomensonderzoek door het ziekenfonds worden inderdaad de belastbare bruto-inkomens van het gezin in aanmerking genomen: met name de inkomens die in aanmerking worden genomen voor de belastbare grondslag, zelfs als ze in werkelijkheid om een of andere reden niet worden belast. Het betreft tevens bruto-inkomens: dit zijn dus de inkomens zoals ze worden vastgesteld vóór elke aftrek, vermindering, vrijstelling of immunisatie.

De keuze werd gemaakt om de fiscale reglementering te volgen, omdat op die manier de inkomensgegevens kunnen worden gecontroleerd.

Afwijkingen voorzien op fiscale noties vermindert de mogelijkheden tot automatisatie van het recht op de verhoogde tegemoetkoming, wat in het kader van de toekenning van rechten aan kwetsbare bevolkingsgroepen van belang is in de strijd tegen de non-take-up.

1. Bulletin nr. 134, Kamer, gewone zitting 2023-2024, blz. 359.

Dit leidt ook tot verschillende moeilijkheden op het vlak van bewijs en controle; het is voor de toekennende administratie immers moeilijk om de correctheid van de gegevens na te gaan indien de toekenning van het recht gebaseerd is op het netto-inkomen.

Daarnaast komt de fiscale logica niet steeds overeen met de sociale logica en daarom heeft de wetgever gekozen om rekening te houden met de bruto-inkomens, met name het bedrag van de inkomens zoals ze zijn vastgesteld inzake de inkomstenbelasting, vóór elke aftrek, vermindering, vrijstelling, immunisatie. De inkomens kunnen op fiscaal vlak vrijgesteld worden om bijvoorbeeld een werkgelegenheidsbeleid te ondersteunen (onder andere de vrijstelling van de bezoldigingen betaald of toegekend in uitvoering van de flexi-job arbeidsovereenkomst) of omdat ze vrijgesteld worden op basis van een internationaal belastingverdrag, wat eigen is aan de finaliteit van het fiscaal recht maar niet als dusdanig verband houdt met de bedoeling van de inkomensvoorwaarde inzake het recht op de verhoogde tegemoetkoming.

Sommige aftrekposten zijn ook “keuzes” van de belastingbetaler (giften, pensioensparen, enz.) waarmee volgens ons geen rekening moet worden gehouden en die bovendien niet altijd mogelijk zijn voor het doelpubliek van de verhoogde tegemoetkoming.

Indien men dus binnen de verhoogde tegemoetkoming rekening zou houden met de netto-inkomens zou dat impliceren dat men bij het vaststellen van de inkomens rekening zou moeten houden met fiscale mechanismen die niet passen in de logica van de verhoogde tegemoetkoming: er zou dan bijvoorbeeld rekening gehouden worden met vrijgestelde inkomens die eigen zijn aan de finaliteit van het fiscaal recht.